ای جبریل، نزد محمد برو و بگو: ما تو را درباره ی امتت خشنود می سازیم و تو را اندوهگین و ناراحت نمی کنیم.

از عبدالله بن عمرو رضی الله عنهما روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم این فرموده ی الله متعال درباره ی دعای ابراهیم صلی الله علیه وسلم را تلاوت کرد: «رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي» [ابراهیم: 36] «پروردگارا، آنها بسیاری از مردم را گمراه ساخته اند؛ پس هرکس [در عبادت الله به یگانگی] از من پیروی کند، یقیناً از من است». و نیز این سخن عیسی صلی الله علیه وسلم را تلاوت نمود: «إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ» [مائدة: 118] «اگر آنان را [با عدالت خویش] عذاب کنی، بندگان تو هستند؛ و اگر آنان را [با رحمت خود] ببخشایی، تویی که شکست ناپذیرِ حکیمی». آنگاه دستانش را بلند کرد و گفت: «اللهُمَّ أُمَّتِي أُمَّتِي»: «یا الله، امتم، امتم» و گریست. پس الله عز وجل فرمود: «یا جِبْرِيلُ، اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ -وَرَبُّكَ أَعْلَمُ- فَسَلْهُ مَا يُبْكِيهِ؟»: «ای جبریل، نزد محمد برو و از محمد بپرس چرا می گرید؟ - درحالی که الله داناتر است -» جبریل نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمد و ایشان علت گریه اش را بیان فرمود. - و الله خود داناست. - الله متعال فرمود: «يَا جِبْرِيلُ، اذْهَبْ إِلَى مُحَمَّدٍ، فَقُلْ: إِنَّا سَنُرْضِيكَ فِي أُمَّتِكَ وَلَا نَسُوءُكَ»: «ای جبریل، نزد محمد برو و بگو: ما تو را درباره ی امتت خشنود می سازیم و تو را اندوهگین و ناراحت نمی کنیم».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

رسول الله صلی الله علیه وسلم سخن ابراهیم علیه السلام در مورد بت ها را تلاوت می کند که فرمود: «رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضْلَلْنَ كَثِيراً مِنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ»: «پروردگارا، آنها بسیاری از مردم را گمراه ساخته اند؛ پس هرکس [در عبادت الله به یگانگی] از من پیروی کند، یقیناً از من است و هرکس از من نافرمانی کند، بی تردید تو آمرزنده ی مهربانی». و این سخن عیسی علیه السلام را می خواند: «إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ»: «اگر آنان را [با عدالت خویش] عذاب کنی، بندگان تو هستند؛ و اگر آنان را [با رحمت خود] ببخشایی، تویی که شکست ناپذیرِ حکیمی». سپس دستانش را بالا می برد و می گرید و می گوید: «پروردگارا، امتم امتم». یعنی به آنها رحم کن و از آنها درگذر؛ بنابراین الله متعال به جبریل می فرماید: «نزد محمد برو و از او بپرس چرا می گرید؟» این درحالی است که الله متعال خود سبب این گریه را می داند. و رسول الله صلی الله علیه وسلم سبب آن را که نگرانی ایشان در مورد امتش می باشد به جبریل می گوید. لذا الله متعال به جبریل می گوید: «نزد محمد برو و بگو: ما تو را درباره ی امتت خشنود می سازیم و تو را اندوهگین و ناراحت نمی کنیم». و الله متعال ایشان را در مورد امتش راضی و خشنود کرده است که جای شکر و سپاسگذاری از الله متعال دارد؛ چنانکه اجر زیادی برای آنها در نظر گرفته و با اینکه آخرین امت هستند اما در روز قیامت اولین امت می باشند؛ و این امت فضایل زیادی نسبت به سایر امت ها دارد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5457